

Dýchací soustava

Základní pojmy:

a. Respirace neboli dýchání je biochemický proces, kdy se energie ze sacharidů odbourává za spotřebu O₂ a vzniku CO₂ a H₂O. Vzniká energetický zdroj v podobě ATP.
 b. Expirace neboli výdech je pasivní fáze dýchacího cyklu.
 c. Inspirace neboli vdech je aktivní fáze dýchacího cyklu vyvolaná smršťováním určitých svalů.
 d. Ventilace je proces, při kterém se vyměňuje plyn v plicích a dýchacích cestách.
 e. Zevní dýchání je proces, při kterém probíhá výměna plynu mezi atmosférou (vnějším prostředím) a krví (v plicích). Zajištěno dýchacím systémem (dýchací trubici od nosní/ustní dutiny do plic; v plicích dochází k výměně kyslíku mezi vnitřním prostorem vnitřních sklipků a krví).
 f. Vnitřní tkáňové dýchání je proces, při kterém se vyměňuje plyn mezi krví a buňkami zajištěny okysličovacími pochody uvnitř buněk.

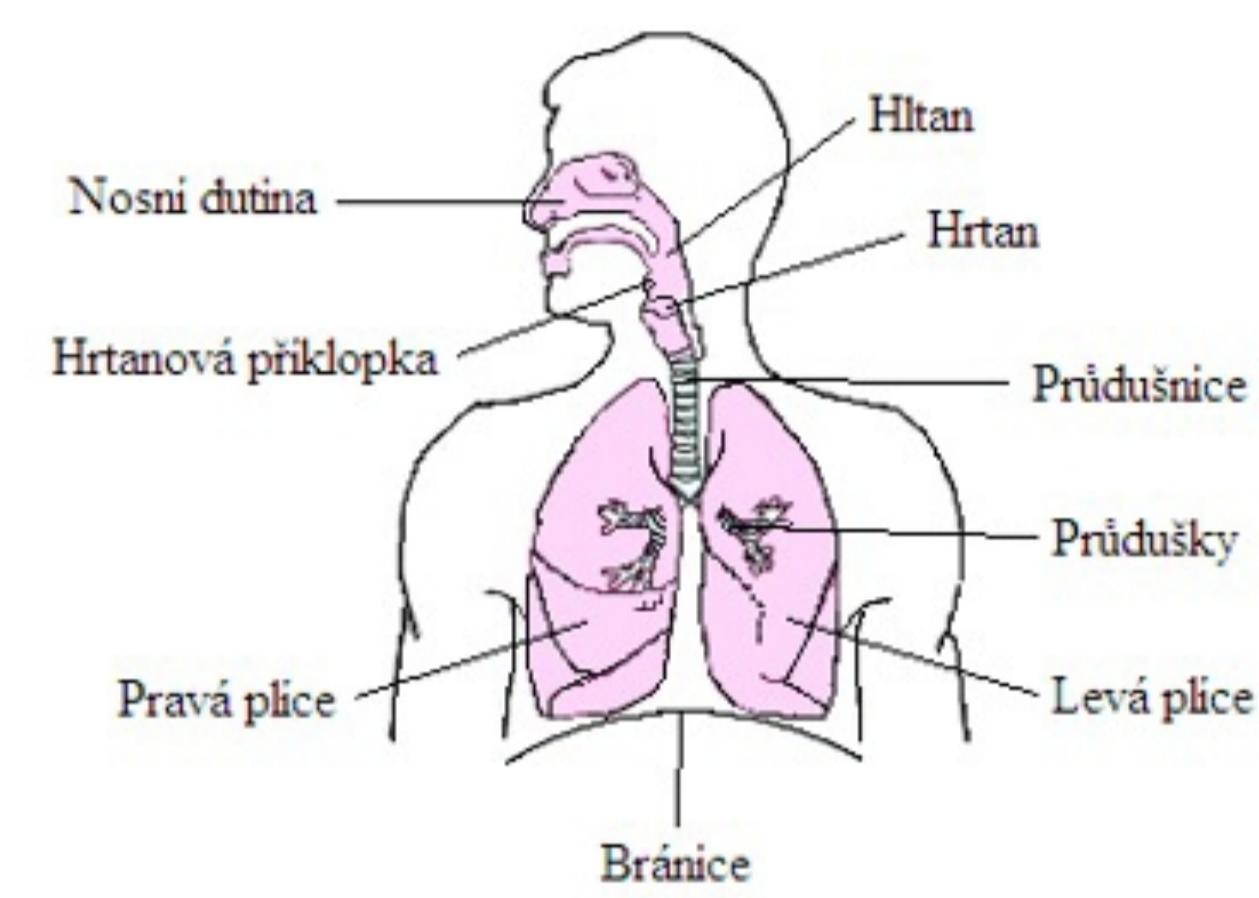
Funkce dýchací soustavy:

Zprostředkovává výměnu plynu mezi organismem a vnějším prostředím. Vdechem je přijatý kyslík, výdechem je z organismu uvolňován oxid uhličitý a vodní páry. Dýchání dělíme na:

Dýchání zevní (plicní) - jež je výměnou dýchacích plynů mezi krví a plíćemi. K výměně dochází v plicních sklípcích. Vdechaný vzduch 21% O₂ a 0,03% CO₂, vydechaný vzduch asi 14% O₂ a 5% CO₂.

Dýchání vnitřní - jež je výměnou kyslíků a oxidu uhličitého mezi krví a tkáněmi (přenos kyslíku zprostředkovává červené krevní barvivo hemoglobin).

Základní stavba dýchací soustavy:



zdroj: fsps.muni.cz

Stavba

Horní cesty dýchací

- i. Nosní dutina (cavum nasi)
 1. Stavba
 - a. Prostor ohrazený kostěným výběžkem horní čelisti. Od dutiny ústní oddělena patrem. Strop nosní dutiny je tvořen čichovým polem (čichové buňky + serózní žlázy)
 2. Funkce
 - a. Očistit, předehřát a zvlhčit vdechovaný vzduch
 - b. Vnímání pachových látek
 - c. Podslizinová obranná bariera
 3. Vedlejší nosní dutiny
 - a. Čelní dutiny
 - b. Dutina v klínové kosti
 - c. Dutina v čichové kosti
 - d. Dutina horní čelasti
- ii. Nosohltan
 1. Stavba
 - a. Horní část hltanu
 - Ústí Eustachovy trubice
 - Nosohltanové mandle

Dolní cesty dýchací

- i. Hltan (larynx)
 1. Stavba
 - a. Tvoření chrupavkami (štítka, prstenec a 3 hlasivkové chrupavky s dvěma hlasovými vazami)
 - b. Hltanová příklopka zajišťuje oddělení od hltanu
- ii. Plice (Pulmones)
 1. Stavba
 - a. Povrch plíć pokryt poplícnicí (ta přechází na stěny dutiny hrudní / pohlavnice)
 - b. Plíćní tkáň je složena z vaziva, nervů, průdušek a cév
 2. Funkce
 - a. Vlastní dýchací orgán
 - b. Vnější dýchání
 - c. Párový orgán
 - d. V mladi růzové, věkem šedou/černají
 - e. Plocha plíć je velká jako tenisový kur (80-100m²)
 - f. Plíćní tepna má dvě větev → další větvění až na kapiláry
 - g. Minimálně 700 000 000 alveo (plíćníků)
- iii. Průdušnice (Trachea)
 1. Stavba
 - a. Trubice navazující na prstenec hltanové chrupavky hltanu
 - b. Délka 13cm šířka 1,5-1,8cm
 - c. Větve se na dvě průdušky, které vedou do plíć
 2. Funkce
 - a. Spojuje hltan s průduškami plíć
- iv. Průdušky (Bronchy)
 1. Stavba
 - a. Po vstupu do plíć se mnohonásobně větví = bronchiální strom, který spolu s vazivem, hladkým svalstvem a cévami tvoří „skelet“ plíć
 2. Funkce
 - a. Slouží k vedení vzduchu z plíć a do plíć
- v. Průdušinky (Bronchiole)
 1. Stavba
 - a. Poslední článek dýchacích cest v plíćích
 - b. Vznikají rozvětvením průdušek (bronchů)
 - c. Stěna průdušenek je tvořena hladkou svalovinou
 - d. Zevnitř jsou vystřádány cylindrickým epitelem s žasinkami
 2. Funkce
 - a. Vedení vzduchu do vnitřních sklipků (alveol)
- vi. Plicní lalůžky
 1. Systém alveol a cév
 2. Funkční jednotka plíćní tkáně
- vii. Plicní váčky
- viii. Plíćní sklipky (Alveoly)
 1. Dutý útvar v plíćích podléhající se na strukturu plíćních váčků
 2. Stěna je složena převážně z pneumocytů, které se zde vyskytují ve 2 typech.
 - a. Pneumocyt I. typu (*membranózní pneumocyt*) je plochá buňka, která zajišťuje vlastní difuzi plynu.
 - b. Pneumocyt II. typu (*granulární pneumocyt*) je celkově menší, ale výrazně tlustší buňka, která produkuje – látku (plíćní surfaktant), která se rozprostře na vnitřní povrchu sklipků a ulehčuje průnik kyslíku z plíćních váčků do krve

Dýchání

Nádech

Hlavní dýchací sval je bránice, ale podlieje se i mezižeberní svaly a pomocné dýchací svaly krční

Výdech

Dýchání x polykání

Příklopka hltanová (epiglottis)

Chrupavka tvaru listu, která nepodminěně zavírá hltan při polykání

Odděluje hltan od hltanu

Objem plíć

Dechový objem (průměr 0,5l)

Inspiráční rezervní objem = vzduch, který můžeme vdechnout po normálním nádechu (2-2,5l)

Expiráční rezervní objem = vzduch, který můžeme ještě vdechnout po normálním výdechu (1-1,5l)

Zbytkový (reziduální) vzdich = vzduch, který zůstává v plíćích i po usilovném výdechu (1,5l)

Vitální kapacita plíć = maximální objem vzduchu, který lze vdechnout po maximálním možném nádechu

Závisí na pohlavi, věku, tělesné kondici...

U žen 3,2l a mužů 4,2l

Orientační ukazatel výkonnosti plíć

Větší bývá u zvědavých, sportovců, skákářů...

Celkový objem plíć = vitální kapacita + reziduální vzdich

Dechová frekvence

1.Dítě: 20-26 vdechů za minutu

2.Dospělí: 16 vdechů za minutu

3.Sportovec: 14 vdechů za minutu

4.Zvýšení frekvence může být způsobeno: tlakem vzduchu, horlkem, stresem, tělesnou námahou...

Minutová frekvence (objem vzduchu, který projde plíćemi za minutu)

1.V klidu okolo 8l

2.Při námaze (maximum) až 80l

Spotřeba kyslíku

1.Na jeden vdech v klidu 15-20ml

2.Za jednu minutu 250-350 ml

3.Za jeden den 350 l

Složení

Nádech

a.21% kyslíku

b.79% dusíku

c.0,04 CO₂

Výdech

a.16% kyslíku

b.79% dusíku

c.0,04 CO₂

Vybraná onemocnění dýchací soustavy

Bronchitida

i. Oneomocnění dolních cest dýchacích (zánět průdušek)

ii. Mezi příčiny akutní bronchitidy patří mikroorganismy, viry (adenoviry) nebo bakterie (streptokok)

Tuberkulóza

i. Infekční nemoc lidově zvaná souchotě, souchotiny nebo ubýtek nejčastěji napadá plíce, ale může napadat i mozek, ledviny nebo koště

ii. Mezi symptomy patří zduření lymfatických uzlin, horečka a dráždivý nutkavý kašel

iii. Příčinou je Kochův bačil (mycobacterium tuberculosis hominum)

iv. Nejlepší prevenci je očkování, ale stačí i základní hygienické návyky, které spolu s tím, že se nebude mechat rizikovou skupinou (narkomanii, bezdomovci) a vůbec už s infikovanými čas dleší hodiny, zabráni přenosu bakterií

Astma

i. Dlouhodobý zánět sliznic dýchacího ústrojí

ii. Civilizační choroba

iii. Mezi symptomy astmatu patří: dušnost, sipoť, chrčení, kašel, svírání a svědění hrudníku nebo neschopnost fyzické aktivity

iv. Astmatické záchvaty, které můžou spouštět další neomoci dýchacích cest

v. Astma není zcela léčitelná a léky na něj se nazývají antihistamini

Pneumonie (zánět plíć)

i. Zánělivé onemocnění plíć

ii. Příčiny: bakterie, houby, prvoci, viry, ale i některé chemické látky

iii. Úporý kašel, bolest na hrudi, dušnost a horečka jsou typickými symptomy, další jsou pak velmi subjektivní a liší se i podle typu pneumonie (kerat se dá dělit rozličnými způsoby dle příčin, stáří a stavu pacienta a dalších kritérií)

iv. Léčba: převážně antibiotiky, méně často kortikoidy. Umírt bývá výjimečná.

Dýchání

Nádech

Plice se zvětšují

Pohyb bránice

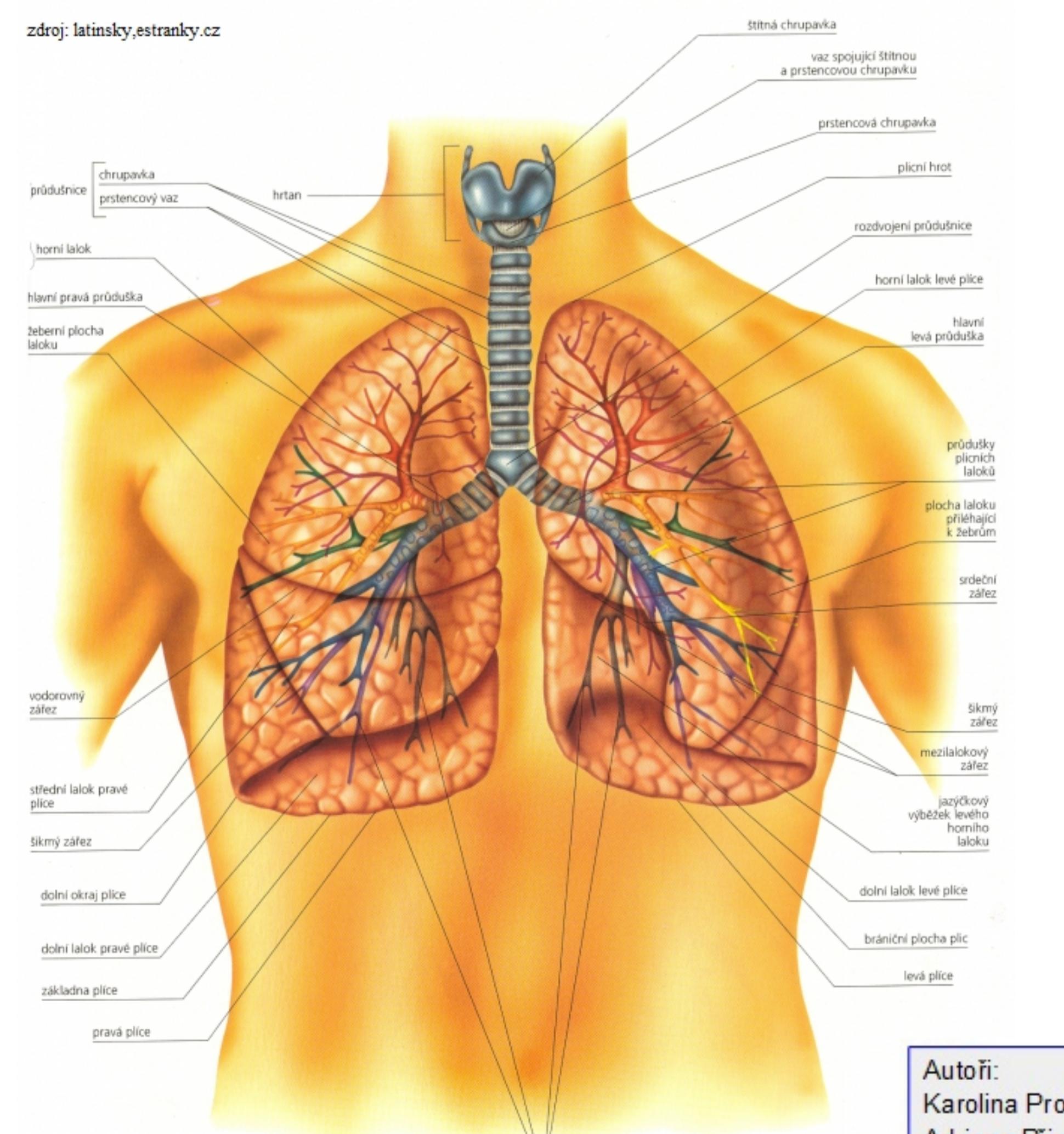
Výdech

Plice se zmenšují

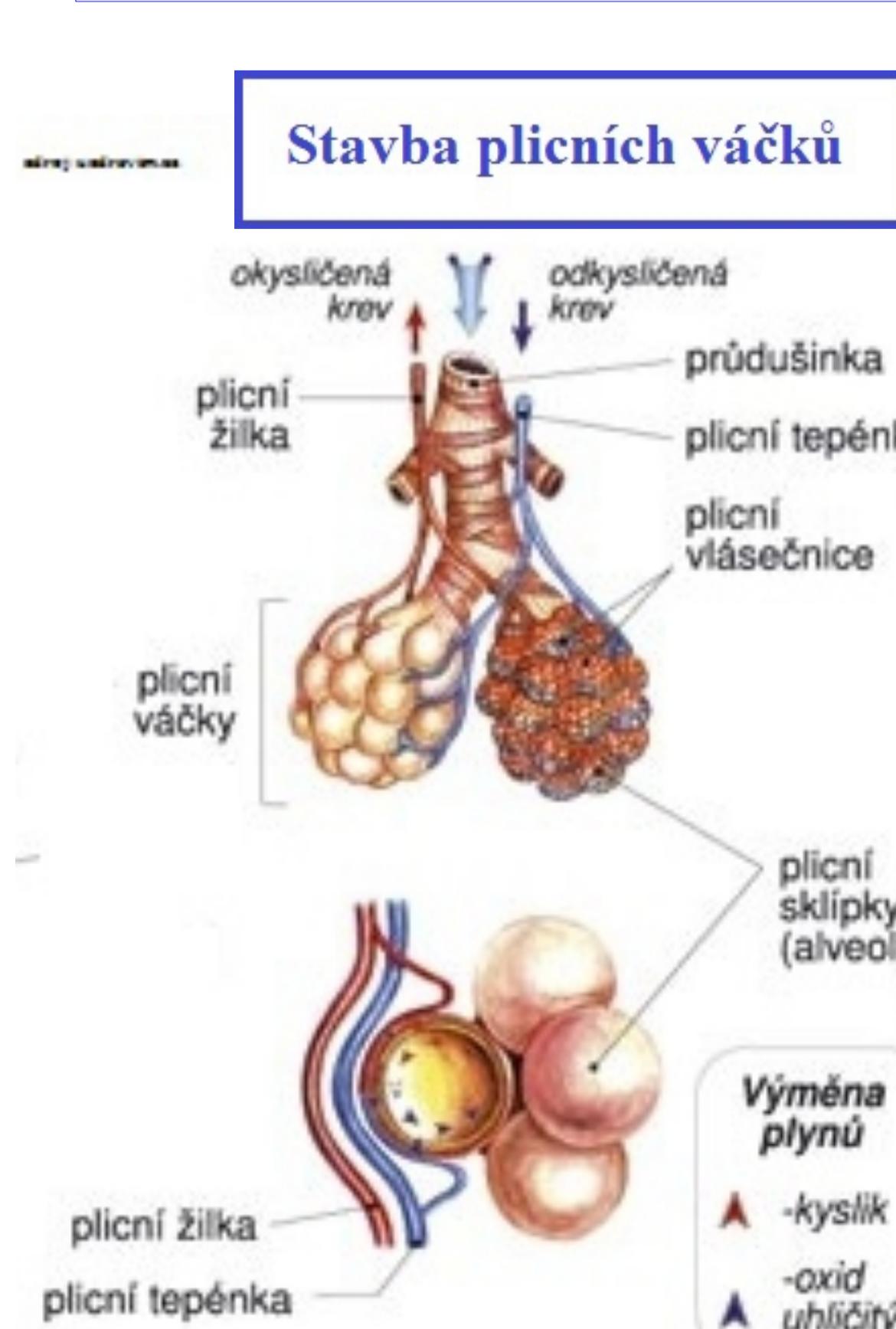
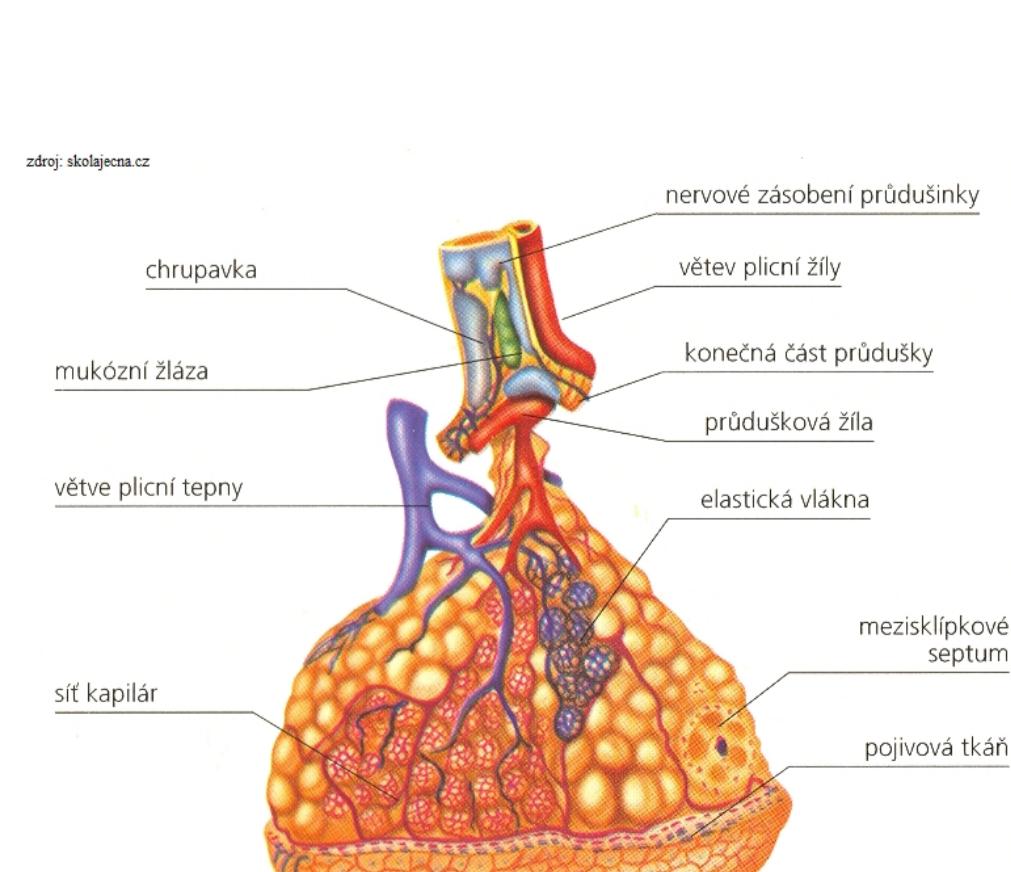
Pohyb bránice

Podrobná stavba dýchací soustavy

zdroj: latinsky.estranky.cz



Průdušinky



Autoři:
 Karolína Procházková
 Adriana Přindová
 Vojtěch Pokorný

Mensa gymnázium o.p.s.